

[Ninn-Hansen.]

at atomkraften skulle gennemføres her i landet, men man er vejet tilbage for at handle i sagen, selv om hr. Erik Holst har ret i, at politik er at beslutte. Det siger han efter at have citeret hr. Palme på udmærket måde.

Hvis vi ser på realiteten i sagen, så har hr. Honoré ganske rigtigt nævnt, at denne udsydelse betyder, at regeringen hamrer sin egen energiplan i stykker. Der henvises til den udtalelse, som Industrirådet har fremsat – en udtalelse, som indeholder megen realitet. Kontorchef Jørgen Hansen siger her som konklusion på sin artikel:

»Hvis vi ikke er dygtigere til at spare energi end de øvrige europæiske lande, hvis vi ikke indfører atomkraft, og hvis produktionsvæksten i de kommende mange år bliver på de mindst 6–7 pct. pr. år, som det kræver at nå regeringens erklærede mål i den økonomiske politik, så mangler Danmark i 1985 ca. 40 pct. af den energi, vi har behov for. Hvis der skulle opstå forsyningsvanskeligheder med olien i fremtiden, kan det på denne baggrund blive ganske koldt i Danmark.«

Det er altså det kolde Danmark, mange åbenbart foretrækker, når de har så forfærdelig god tid i denne sag.

Hr. Gert Petersen har ret i, at der nok er nogle stemninger, der skal bekæmpes. Men skal de ikke bekæmpes? Jeg har en anden udtalelse, den lyder sådan:

»Vi er nået dertil, at stemningsbølgerne, irrationelle elementer har indflydelse på den demokratiske beslutningsproces. Her som andetsteds er der formodentlig et solidt folketingsflertal for, at vi bør udnytte atomkraft som energikilde. Men samtidig en bekymring for modreaktionerne.«

Der tales nærmere om disse, og artiklen slutter med ordene:

»Men i mellemtiden kommer vi lidt for langt bagud. Og det er jo ikke netop sagen for dette energiske, men energifattige land.«

Hr. Gert Petersen kender den, der har svaret ham, så jeg behøver ikke at gøre ham opmærksom på, at det er hr. Morten Lange, der i hvert fald har haft stor indflydelse på stiftelsen af det parti, hr. Gert Petersen tilhører, og som regeringen har udpeget som formand for energirådet. Det haster altså.

Hvordan kommer vi så frem i den sag? For med den tilslutning, der er til principper og alt

det der, men mangel på handlekraft, når vi jo ikke langt nok.

Hr. Kjørulff-Schmidt rørte ved spørgsmålet, da han sagde, at vælgerne ikke havde taget stilling til atomkraft. Jo, vi har haft valg, efter at det første forslag om atomkraft var fremsat. Vælgerne har haft lejlighed til ved et folketingsvalg at tilkendegive deres opfattelse. Men når folketingsvalget kommer, uanset på hvilket tidspunkt, så er vi nogle stykker, der skal yde vort bidrag til, at atomkraftsspørgsmålet bliver hovedspørgsmålet i denne valgkampagne, for det er det tilstrækkelig alvorligt til. Det kan vi være enige om.

Folkeafstemning, ja vel, hvis det er betingelsen, så kan vi tale om det. Vi har ikke behov for en folkeafstemning i den sag, men hvis vi kun kan komme igennem med atomkraftsagen ved at knytte en folkeafstemning til det, så kan vi tale om det. Men beslutningen må selvfølgelig først tages her. Det er folketetinget, der afgør tingene som lovgivningsmagt, så kan man spørge befolkningen, om de ønsker at sætte det til side, som folketetinget har bestemt. Vi er klar til det, vi er ikke ængstelige for en folkeafstemning, og det er mere afgørende nu at få en beslutning, der haster kolossalt, end at blive ved med at tale om sagen på den måde som desværre adskillige gør her i salen og andre steder.

Handelsministeren (Per Hækkerup):

Hr. Karlskov Jensen stillede mig det spørgsmål, hvornår resultatet af de iværksatte undersøgelser kan foreligge. Hertil kan jeg svare, at det kan jeg ikke sige noget bestemt om. Med hensyn til undersøgelsen vedrørende ressourceanvendelsen og ressourceprioriteringen så arbejdes der med det i det nævnte udvalg. Jeg har spurgt til, hvorledes det går med dette arbejde, og det svar, jeg har fået tilbage, er, at vi formentlig kan vente en redegørelse, som vi så kan tage stilling til, omkring efteråret 1977. Med hensyn til det andet spørgsmål, hvorledes det går med undersøgelsen af affaldsproblemet, er det ikke muligt på nuværende tidspunkt at sige noget om, hvornår en redegørelse kan foreligge. Det er velbekendt, at miljøministeriet og miljøstyrelsen har kontakt med og drøftelser med de tilsvarende svenske myndigheder med hensyn til de planer, der har været om et eventuelt samarbejde om løsning af affaldsproblemet. Der er ikke udsigt til, at disse drøftelser meget hurtigt vil føre til noget resultat, men